

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

פרשת בחוקותי תשפ"ב

עלון מס' 85

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת במדבר

חלק 1 - פרשת משפטים

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	קטז ע"א	תקפ-תקפה
שני	קטז ע"ב	תקפה-תקצב
שלישי	קיו ע"א	תקצב-תקצז
רביעי	קיו ע"ב	תקצז-תרג
חמישי	קיה ע"א	תרג-תרט
שישי	קיה ע"ב	תרט-תרטו
שבת	קיו ע"א	תרטו-תרכא

הקב"ה משגיח תמיד על ישראל

רבי יהודה אָמר, וְדאי קדָשא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח עַלְן תְּדיר וְדְכִיר לָן וְדאי הקב"ה משגיח עלינו תמיד וזוכר אותנו להטיב עמנו, כי אי לאו דאיהו אֲשַׁגַּח בְּהוּ בִּישְׁרָאֵל וְדְכִיר לֹון אִם לא היה כך שהקב"ה משגיח בישראל וזוכר אותם לשמור אותם, לא יָקוּמוּן חַד יוֹמָא בְּגִלּוּתָא לא היו יכולים להתקיים יום אחד בגלות, הָדָא הוּא דְכָתִיב זהו שכתוב וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם, קדָשא בְּרִיךְ הוּא לֹא עָבִיד לָן פְּעוּבְדָנָא והקב"ה אינו עושה עמנו כמעשינו.

(דף קיא ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תשיט-תשכ)

העובר על דברי תורה, כאילו פגם בשם הקדוש

אם בְּחֻקוֹתֵי הַיִּינוּ כָּל אֵינֻן גְּזִירִין וְדִינִין וְעוֹנָשִׁין וּפְקוּדִין כָּל הַגְּזוֹרוֹת וְהַדִּינִים וְהַעוֹנָשִׁים וְהַמְצוֹת, דְּאֵינֻן בְּהִיּוֹת אֲתָר דְּאֶקְרִי חֻקָּה (ס"ג סמ"ק ו"ו) שהם מושרשים במקום הנקרא חקה, והיינו במלכות [בחינת השכינה], וְאֵת מְשַׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ הַיִּינוּ בְּהִיּוֹת אֲתָר דְּאֶקְרִי תוֹרָה שְׁבֻכְתָּב הֵם המושרשים במקום ההוא הנקרא תורה שבכתב שהוא ז"א [בחינת קוב"ה], כְּמָה דְּאֵת אָמַר כְּמוֹ שְׁנֵאמַר מְשַׁפֵּט לֹאלֶה"י יַעֲקֹב שהוא ז"א הנקרא אלה"י יעקב, וְדָא אַחֲד בְּדָא וְדָא בְּדָא וְזֶה אַחֲזוּ בִּזְהָ וְזֶה בִּזְהָ, דְּהֵינֵן זו"ן [קוב"ה ושכינתיה] אחוזים וכלולים זה בזה, וְכָלְאָ חַד וְהַכֵּל הִיא

אידש

ווער עס איז עובר אויף די רייד פון די תורה. איז עס אזוי ווי ער האט פֿונג געווען אינעם הייליגן נאמען פֿונעם אויפערשטן

עס שטייט אין פסוק, "אם בְּחֻקוֹתֵי", אויב אין מיינע געזעצן, דאס מיינט, די אלע גזרות און דינים און שטראפן און די מצות, וואס זיי זענען איינגעווארצלט אינעם אָרֶט וואס ווערט אנגערופן "חקה", און דאס הייסט, אין די בחינה פון מלכות [בחינת השכינה], "וְאֵת מְשַׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ", און מיינע געזעצן וועט איר היטן, דאס הייסט, אז זיי זענען די וואס זענען איינגעווארצלט אינעם אָרֶט וואס ווערט אנגערופן תורה שְׁבֻכְתָּב, וואס דאס איז געיר אָנְפִּין [בחינת קוב"ה], אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "מְשַׁפֵּט לֹאלֶה"י יַעֲקֹב", א געזעצן פון דער גאט פון יעקב, וואס דאס איז די בחינה וואס ווערט אנגערופן "אֱלֹהֵי יַעֲקֹב", און דאס איז אָנגעהאלטן אין דאס, און דאס איז אָנגעהאלטן אין דאס, דאס מיינט אז די בחינה פון קוב"ה ושכינתיה זענען

דער אויפערשטער קוקט זיך שטענדיג אים אויף די אידן

רבי יהודה האט געזאגט, זיכער טוט זיך דער אויפערשטער אומקוקן אויף אונז שטענדיג און ער געדענקט אונז צו גוטס טון מיט אונז, ווייל אויב וואלט עס נישט אזוי געווען אז דער אויפערשטער קוקט זיך אום אויף די אידן און ער געדענקט זיי צו זיי אפֿהיטן, וואלטן זיי זיך נישט געקענט האלטן אפֿילו איין טאג אין גלות, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלֹתִים לְכָלֹתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיהֶם", און אויך ווען זיי געפינען זיך אינעם לאנד פון זייערע פינט האב אידן זיי נישט פארמיאוסט און אידן האב זיי נישט דערווייטערט זיי צו פארלענדן, צו צושטערן מיין בונד מיט זיי, ווייל אידן בין דער אויפערשטער זייער גאט, און דער אויפערשטער טוט נישט מיט אונז אזוי ווי אונזערע מעשים.

אחדות אחת, וְדָא הוּא פֿלֶלָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא וְזוּהוּ הַכֹּלל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, כִּי ז"א הוּא יְהו"ו דְּשֵׁם הוִי"ה וְהַמַּלְכוּת הִיא ה' אַחֲרוֹנָה דְּשֵׁם הוִי"ה, וְעַל יְדֵי שְׁנֵיהֶם נִשְׁלַם הַשֵּׁם הוִי"ה.

וּמֵאֵן דָּאֶעֱבֵר עַל פֶּתְגְמֵי אוֹרֵייתָא וּמִי שְׁעוּבֵר עַל דְּבֵרֵי תוֹרָה, פֿאַלּוּ פֿגִּים שְׁמָא קְדִישָׁא כֵּאלּוּ פִּגְם אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, פֿגִּין דְּחֹק וּמִשְׁפָּט שְׁמָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא הָיָה לִפִּי שְׁחָק וּמִשְׁפָּט הֵם הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַקֶּבֶד, דִּהְיִינוּ הַשֵּׁם הוִי"ה, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן כְּתוּב אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ, דָּא תוֹרָה שְׁפַעַל פֶּה זֶה הִיא הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה, וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ דָּא תוֹרָה שְׁפַכְתֵּב זֶה הִיא הַתּוֹרָה שֶׁבַכְתֵּב, וְדָא הוּא פֿלֶלָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא וְזוּהוּ הַכֹּלל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הוִי"ה. (דף קיג ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תשל-תשלא)

הַמְקִיִּים מִצוֹת הַתּוֹרָה כֵּאלּוּ הַשְּׁלִים אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ

וְעִשְׂתֶּם אוֹתָם, שׁוּאֵל מֵאִי וְעִשְׂתֶּם אוֹתָם, כְּלוּמֵר פִּינֵן דָּאֶמֶר תֵּלְכוּ וְתִשְׁמְרוּ הִרֵי כֹלֵל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבַכְתֵּב וְאֵת הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה, אִם כֵּן אֶמְאִי וְעִשְׂתֶּם מֵהָ בָּא לְרִבּוּת עוֹד מֵלֵת וְעִשְׂתֶּם, וּמִשְׁכִּיב אֶלָּא מֵאֵן דְּעִבִּיד פִּקּוּדֵי אוֹרֵייתָא וְאֵזִיל בְּאוֹרְחוֹי אֵלָּא מִי שְׁעוּשָׁה וּמְקִיִּים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְהוֹלֵךְ בְּדִרְכֶּיהָ, פֿבִּיכּוֹל נַחֲשֵׁב לוֹ כֵּאלּוּ עִבִּיד לִיָּה לְעִילָא כֵּאלּוּ הוּא עֲשֵׂה וְהַשְּׁלִים אֶת הַשֵּׁם הוִי"ה לְמַעַלָּה, כְּלוּמֵר כֵּאלּוּ תִיקֵן אֶת הַשְּׂכִינָה וּבְחִינַת קוּב"ה לְסִפּוּרֹת וּפְרָצוּפִים שְׁלֵמִים, אֶמֶר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא פֿאַלּוּ עֲשָׂאֲנִי אִמֵּר הַקֶּבֶד נַחֲשֵׁב לִי כֵּאלּוּ עֲשָׂאֲנִי וְתִקְנִי, וְאִזְקֻמוּהָ וְכִבֵּר בִּיֵּאֲרוּ חֲז"ל, (בּוֹיָקְרָא רַבָּה (פֶּרֶשָׁה לֵה לֹאֵת 1) אֵיתָא, אִמֵּר הַקֶּבֶד אִם שְׁמַרְתָּם אֶת הַתּוֹרָה הִרְיִנִי מַעַלָּה עֲלֵיכֶם כֵּאלּוּ עִשְׂתֶּם עֲצַמְכֶּם (פִּי) אֵת הַקֶּבֶד כְּנִיכּוֹל), וְעַל דָּא וְעַל כֵּן נֵאמַר וְעִשְׂתֶּם אוֹתָם דִּהְיִינוּ שְׁתַּתְּקִנוּ אֶת זו"ן [בְּחִינַת קוּב"ה וּשְׂכִינִיתָה], וְאִמֵּר כִּי וְעִשְׂתֶּם אֹתָם כְּתִיב וְדָאִי דִּהְיִינוּ וְהוֹאִיל וּמִתְעַרְרִי עֲלֵיכֶם לְאַתְחַבְּרָא דָּא בְּדָא הוֹאִיל שׁוּ"ן [קוּב"ה וּשְׂכִינִיתָה]

אידיש

וועט איר גיין, און "תשמורו", וועט איר היטן, האט ער דאך אריינגערעכנט די תורה שפכתב און די תורה שפעל פה, אויב אזוי, וואס קומט נאך די תורה פארמערן מיט די ווארט "ועשיתם", און איר וועט טון. ענטפערט דער זוהר הקדוש, נאר, ווער עס טוט און איז מקים די מצות פון די תורה און גייט אין אידע וועגן, ווערט עס פבכול גערעכנט פאר אים אזוי ווי ער האט געמאכט און האט ערגענצט דעם שם הוי"ה אויבן, דאס הייסט, אזוי ווי ער האט מתקן געווען די שכינה און די בחינה פון קודשא בריך הוא צו גאנצע ספירות און פרצופים, און דער אויפערשטער זאגט, עס ווערט גערעכנט פאר מיר אזוי ווי ער האט מיר געמאכט און מיר מתקן געווען, און חז"ל האבן עס שוין ערקלערט, (אין מדרש ויקרא רבה ווערט געברענגט, דער אויפערשטער האט געזאגט, אויב איר האט געהיטן די תורה, רעכט איר עס פאר איידע אזוי ווי איר האט איידע אליין געמאכט (דאס מיינט, דעם אויפערשטן פבכול)), און דעריבער שטייט אין פסוק "ועשיתם אותם", און איר זאלט זיי טון, דאס מיינט אז איר זאלט מתקן זיין די בחינות קוב"ה ושכינתיה, און ער האט געזאגט, אז עס שטייט קלאר "ועשיתם אותם", דאס מיינט, וויבאלד די בחינות קוב"ה ושכינתיה ווערן ערוועקט דורך איידע צו זיך פאקעפטן און זיך פארציילן איינס מיטן אנדערן, כדי דער הייליגער נאמען זאל געפינען ווערן אזוי ווי עס דארף צו

אנגעהאלטן און ענטהאלטן איינס אינעם אנדערן, און אלעס איז איין פארציילונג, און דאס איז דער פלל פונעם הייליגן נאמען, אז די בחינה פון קוב"ה איז די אותיות יה"ו פונעם שם הוי"ה און די בחינה פון מלכות איז די לעצטע ה' פונעם שם הוי"ה, און דורך זיי ביידע ווערט ערגענצט דער נאמען הוי"ה.

און דער וואס איז עובר אויף די רייד פון די תורה, איז עס אזוי ווי ער האט פונם געווען אינעם הייליגן נאמען, וויבאלד "חק ומשפט" זענען דעם הייליגן נאמען פונעם אויפערשטן, דאס מיינט דער שם הוי"ה, און דעריבער שטייט אין פסוק "אם בחוקותי תלכו", אויב אין מיינע געזעצן וועט איר גיין, דאס מיינט מען די תורה שפעל פה, ואת משפטי תשמרו", און מיינע משפטים וועט איר אפהיטן, דאס איז די תורה שפכתב, און דאס איז דער פלל פונעם הייליגן נאמען הוי"ה.

ווער עס איז מקים די מצות פון די תורה.

איז עס אזוי ווי ער האט ערגענצט דעם הייליגן נאמען פונעם אויפערשטן

עס שטייט אין פסוק "ועשיתם אותם", פֿרעגט דער זוהר הקדוש, וואס מיינט "ועשיתם אותם", און איר זאלט זיי טון, דאס מיינט, וויבאלד עס שטייט אין פסוק "תלכו",

מתעוררים על ידכם להתחבר ולהתייחד זה בזה, לְאַשְׁתַּכַּח שְׁמָא קַדִּישָׁא בְּדָקָא יָאוּת כּדי שימצא שם הקדוש כראוי, כלומר שיושלם השם הוי"ה בכל ארבע אותיותיו, וְעֲשִׂיתֶם אִתְּכֶם וְדַאי נחשב לכם כאילו אתם עשיתם ותיקנתם את זו"ן.

בְּגוֹנוֹנָא דָּא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כעין זה אמר רבי שמעון, מה שכתוב וַיַּעַשׂ דְּוָד שֵׁם (פי' שעשה גבורה גדולה וקנה שם, כשהרג מאדום בגיא מלח שמונה עשר אלף), ושאל וְכִי דְוָד עָבַד לֵיהּ וְכִי דוֹד עָשָׂה אֶת הַשֵּׁם, והשיב אֵלָּא בְּגִין דְּאֵזִיל בְּאַרְחֵי דְּאֹרִייתָא וְעָבִיד פְּקוּדֵי אֹרִייתָא אלא לפי שדוד הלך בדרכי התורה ועשה מצות התורה, וְאֵנְהִיג מַלְכוּתָא בְּדָקָא יָאוּת והנהיג את המלכות כראוי, כְּכִיכּוֹל נחשב לו עָשָׂה שֵׁם לְעִילָא כאילו עשה את השם למעלה, כלומר על ידי שירותיו תיקן את המלכות הנקראת שם להיות פרצוף שלם, וגרם לייחודה עם בחינת קוב"ה ושכינתיה.

ואמר כי וְלֹא הָיָה מַלְכָּא בְּעִלְמָא דְּזָכָה לְהָאִי פְּדוּד לא היה עוד מלך בעולם שזכה לזה כמו דוד, דְּהָיָה קָם בְּפִלְגוּת לִילִיָּא שהיה קם בחצות הלילה, וְהָיָה מְשַׁבַּח לֵיהּ לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא והיה משבח להקב"ה, ובזה גרם לייחד את זו"ן [קוב"ה ושכינתיה], עַד דְּסָלִיק שְׁמָא קַדִּישָׁא בְּכוֹרְסִיָּא עד שעלה השם הקדוש הוי"ה שהוא ז"א [קוב"ה] בכסא שלו שהוא המלכות [השכינה] בסוד היחוד, בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק נְהוּרָא דִּימְמָא בשעה שעלה אור היום, דהיינו בזמן קריאת שמע ותפלה לקיים מה שכתוב יראוך עם שמש, ועל ידי זה נעשה יחוד זו"ן [קוב"ה ושכינתיה], לכן כְּכִיכּוֹל נחשב לו הוּא עָבַד שֵׁם מְמַשׁ כאילו הוא עשה ותיקן את השם ממש. (דף קיג ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תשל-תשל"ב)

הנותן צדקה לעני מתקן ומשלים את השם הקדוש

בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְוִי לֹון לְבַנֵּי נֶשָׂא אוֹי לְהֶם לְבַנֵּי אָדָם, דְּלֹא יִדְעִין וְלֹא מְשַׁגְּחִין בִּיקְרָא דְּמַאֲרִיהוֹן שאינם יודעים, ואפילו היודעים אינם משגיחים בכבוד קונם, מֵאֵן עָבִיד שְׁמָא קַדִּישָׁא בְּכָל יוֹמָא כי מי הוא

אידיש

נאך א קעניג אין דער וועלט וואס האט זוכה געווען דערצוי אזוי ווי דוד, וואס ער איז אויפגעשטאנען ביי האלבע נאכט, און ער האט געלויבט צום אויבערשטן, און דורכדעם האט ער צוגעברענגט צו פאראייניגן די בחינות קוב"ה ושכינתיה, ביז דער הייליגער נאמען הוי"ה וואס דאס איז בבחינת קוב"ה איז דערהויבן געווארן אין זיין פסא וואס דאס איז די בחינה פון מלכות [השכינה] אינעם סוד פונעם יחוד, אינגערצייט וואס דער ליכטיגקייט פונעם טאג איז אויפגעקומען, דאס הייסט, אינגערצייט פון קריאת שמע און דאווענען, מָקָם צו זיין וואס עס שטייט אין פסוק "יראוך עם שמש", זיי וועלן דיר זען מיטן זון, און דורכדעם ווערט א יחוד קוב"ה ושכינתיה, דעריבער ווערט כְּכִיכּוֹל גערעכנט פאר אים אזוי ווי ער האט געמאכט און האט מתקן געווען דעם נאמען ממש.

ווער עס געבט צדקה פאר אן ארימאן. דער
איז מתקן און ער ערגענצט דעם הייליגן
נאמען

האט רבי שמעון געוויינט און ער האט געזאגט, וויי איז צו די מענטשן, וואס זיי ווייסן נישט, און אפילו די וואס ווייסן יא, טוען זיך נישט אומקוקן אויפן פֿבוֹד פון

זיין, דאס מיינט אז דער שם הוי"ה זאל ערגענצט ווערן מיט אלע זיינע פיר אותיות, און עס ווערט גערעכנט "ועשיתם אתם", אזוי ווי איר האט אליין געמאכט און מתקן געווען די בחינות הקדושות.

ענדליך צו דעם האט רבי שמעון געזאגט, דאס וואס עס שטייט אין פסוק "ויעש דוד שם", דוד האט געטון א גרויסע שטארקייט און ער האט זיך איינגעקויפט א נאמען, ווען ער האט גע'הרג'עט אכצן טויזנט פון אדום אין גיא מלח, האט רבי שמעון געפרעגט, האט דען דוד געמאכט דער נאמען, און ער האט געענטפערט, נאר, וויבאלד דוד איז גענאנגען אין די וועגן פון די תורה און האט געטון די מצות פון די תורה, און ער האט געפירט די בחינה פון מלכות [שכינה] אזוי ווי עס דארף צו זיין, ווערט עס גערעכנט פאר אים אזוי ווי ער האט געמאכט דעם שם אויבן, דאס הייסט אז דורך זיינע געזאגטע האט ער מתקן געווען די בחינה פון מלכות וואס ווערט אנגערופן "שם", אז עס זאל זיין א פרצוף שלם, און ער האט צוגעברענגט אז זי זאל ווערן פאראייניגט מיט די בחינה פון קודשא בריך הוא ושכינתיה.

און ער האט ווייטער געזאגט, אז עס איז נישט געווען

העושה והמתקן את שם הקדוש בכל יום, הַי אִימָא מֵאן דִּיהִיב צְדָקָה לְמַסְפְּנֵי הרי אמור מי שנותן צדקה לעניים, שעל ידי זה הוא מתקן את המלכות שהיא סוד ה' אחרונה של השם הוי"ה, ובזה משלים את אותיות יה"ו של השם להוי"ה שלימה.

תָּא חֲזִי, הָא אוֹקְמוּהּ וְהִכִּי הוּא (ס"ג סמ"ק) בא וראה, הרי ביארו החברים וכך הוא הענין, דְּמַסְפְּנָא אֶחִיד בֵּיהּ בְּדִינָא כי העני אחוז בדין, (ס"ג סמ"ק והלסה) וְכָל מִיכְלִיָּה בְּדִינָא הוּא וכל מאכלו הוא בדין, בְּאַתְר דְּאַקְרִי צְדָק במקום הנקרא צדק [וכו'].

ומֵאן דִּיהִיב לִיה צְדָקָה לְמַסְפְּנֵא ומי שנותן צדקה לעני, הוּא עֲבִיד לְעִילָא שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים בְּדָקָא יָאוּת הוא עושה ומתקן למעלה את שם הקדוש בשלימות כראוי, בְּגִין דְּצְדָקָה דָּא אִילָנָא דְחִי לִפִּי שְׁצָדָקָה הוּא סוד עץ החיים, שהוא ז"א [בחינת התפארת], ועל ידי נתינת צדקה למטה וצְדָקָה יְהִיב לְצְדָק גורם כי צדקה נותן ומשפיע לצדק, שהוא המלכות, עד שגם היא תקרא צדקה, וְכֹד יְהִיב לְצְדָק וכשז"א [התפארת] נותן למלכות [השכינה], בְּדִין אֶתְחַבֵּר דָּא בְּדָא אז מתחבר ומתייחד זה בזה, וְשְׁמָא קְדִישָׁא אֶשְׁתַּבַּח שְׁלִים ושם הקדוש נמצא שלם, שנשלם מיה"ו ליהו"ה, מֵאן דְּעֲבִיד אֶתְעֲרוּתָא דָּא דִּלְתַּתָּא מי שעושה התעוררות זה שלמטה על ידי שנותן צדקה, וְדָאִי נחשב לו כְּאֵלֹ עֲבִיד שְׁמָא קְדִישָׁא בְּשְׁלִימוֹ כֵּאלֹ עֵשָׂה את שם הקדוש בשלימות, כי כְּגִוּוֹנָא דְּאִיהוּ עֲבִיד לְתַתָּא כֵּעִין שהוא עושה למטה, הִכִּי אֶתְעֵר לְעִילָא כך מתעורר למעלה, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה נאמר אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת, ומפרש עוֹשֶׂה צְדָקָה הנה צדקה דָּא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּכֹחַל זהו הקב"ה הנקרא צדקה, הוּא עֲבִיד לִיה הוּא עוֹשֶׂה ומתקן אותו, כלומר על ידי נתינת הצדקה הוא מתקן את ז"א [התפארת] שישפיע שפע למלכות ויתחבר עמה [וכו'].

כְּגִוּוֹנָא דְּעֲבִיד בְּר נֶשׁ לְתַתָּא כמו שהאדם עושה למטה, שמתחיה את העני הנקרא מת, הִכִּי נָמִי עֲבִיד לְעִילָא מִמֶּשׁ כך הוא עושה ומתקן למעלה ממש, כי על ידי הצדקה המלכות מסתלקת מן אחיות החיצונים הנקראים מות,

אִידִישׁ

[השכינה], דְּעִמְאֻלְטִס ווערן זיי באהאפטן איינס אינעם אנדערן, און דער הייליגער נאמען ווערט געפינען גאנץ, ווייל פון די אותיות יה"ו ווערט עס ערגענצט צו הוי"ה, ווער עס מאכט אט די ערוועקונג פון אונטן דורכדעם וואס ער געבט צדקה, ווערט עס גערעכנט פאר אים אזוי ווי ער האט געמאכט דעם הייליגן נאמען בשלימות, ווייל אזוי ווי דאס וואס ער טוט אונטן, אזוי ווערט ערוועקט אונטן, און אויף דעם זאגט דער פֿוסק "אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת", וואויל זענען די וואס היטן אפ משפט, ווער עס טוט צדקה אין יעדער צייט, ערקלערט דער זוהר הקדוש, "עושה צדקה", צדקה דאס מיינט מען דער אויפערשטער וואס ער ווערט אנגערופן צדקה, מאכט ער עס און ער איז אים מתקן, דאס הייסט, אז דורכן געבן צדקה איז ער מתקן דעם תפארת אז ער זאל משפיע זיין שפע פאר די בחינה פון מלכות און ער וועט זיך באהעפטן מיט איר [וכו'].

אזוי ווי דער מענטש טוט אונטן, אז ער איז מחיה דעם ארימאן וואס ווערט אנגערופן א טויטער, אזוי טוט ער אים מאכן און מתקן זיין אויבן ממש, ווייל דורך די

זייער פאשעפער, ווייל ווער איז דער וואס מאכט און איז מתקן דעם הייליגן נאמען יעדן טאג, מוז מען זאגן אז דאס איז דער וואס געבט צדקה פאר ארימעלייט, וואס דורכדעם איז ער מתקן די בחינה פון מלכות [שכינה] וואס דאס איז דער סוד פונעם לעצטן ה' פונעם נאמען הוי"ה, און דערמיט טוט ער ערגענצן די אותיות יה"ו פונעם שם, צו א גאנצע הוי"ה.

קום און זע, די חברים האבן עס שוין ערקלערט און אזוי איז דער ענין, ווייל דער ארימאן איז אנגעהאלטן אין דין, און זיין גאנצע עסן איז מיט דין, אינעם ארט וואס ווערט אנגערופן "צדק", גערעכטיגקייט [וכו'].

און ווער עס געבט צדקה פארן ארימאן, דער מאכט און פארריכט אויבן דעם הייליגן נאמען הוי"ה בשלימות אזוי ווי עס דארף צו זיין, ווייל צדקה איז דער סוד פון עץ החיים, וואס דאס איז בחינת התפארת, און דורכן געבן צדקה דא אונטן, טוט ער צופרענגען אז די צדקה געבט און איז משפיע צו די בחינה פון צדק, וואס דאס איז די בחינה פון מלכות, ביז אויף זי וועט ווערן אנגערופן צדקה, און ווען דער תפארת געבט פאר די בחינה פון מלכות

ועולה אל ז"א [התפארת] הנקרא עץ החיים לסוד היחוד, לכן זכאה חולקיה דזכי למעבד שמא קדישא לעילא אשרי חלקו מי שזוכה לעשות ולתקן את השם הקדוש למעלה, בגין כך צדקה סליק על פלא בשביל זה מצות צדקה עולה על כל המצות.

והני מלי מתי הדברים אמורים, צדקה לשמה אם עושה צדקה לשמה, שכונתו שהמלכות תשתלם מצדק לצדקה, והיינו על ידי שהעשיר ירדוף אחר העני לתת לו צדקה, דהא אתער צדקה לצדק כי על ידי זה מעורר צדקה לצדק, דהיינו ז"א מתעורר להשפיע שפע למלכות, ותהיה כונתו לחברא לון פחדא כדי לחבר ולייחד אותם כאחד, ולמהוי פלא שמא קדישא פדקא יאות ושיהיה כל השם קדוש כראוי להיות, דהיינו שיושלם מיה"ו ליהו"ה, דהא צדק לא אתתקן ולא אשתלים אלא בצדקה כי צדק אינו מתתקן ואינו נשלם אלא בצדקה, דכתיב בצדקה תפונני. (דף קיג ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תשלג-תשלו)

אידיש

דורךדעם וואס דער עושר וועט נאכלויפן נאכן ארימאן אים צו געבן צדקה, ווייל דורךדעם טוט ער ערוועקן פון צדקה צו צדק, דאס הייסט אז דער תפארת ווערט ערוועקט צו משפיע זיין שפע צו די בחינה פון מלכות, און זיין פונד זאל זיין כדי זיי צו באהעפטן און פארציניגן צוזאמען, און אז דער גאנצער שם זאל זיין הייליג אזוי ווי עס דארף צו זיין, דאס מיינט אז עס זאל ערגענצט ווערן פון די אותיות יה"ו צו הו"ה, ווייל צדק ווערט נישט פארראכטן און נישט ערגענצט נאר דורך צדקה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "בצדקה תפונני", דורך צדקה וועסטו ווערן אנגעגרייט.

צדקה טוט די בחינה פון מלכות אנועקניין פון דאס אנהאלטונג פון די חיצונים וואס ווערן אנגערופן מות, און זי גייט ארויף צו דעם תפארת וואס ווערט אנגערופן עץ החיים, צו דעם סוד היחוד, דעריבער, וואויל איז דער טייל פון דער וואס האט זוכה געווען צו מאכן און צו מתקן זיין דעם הייליגן שם אויבן, דערפאר גייט די מצוה פון צדקה ארויף העכער אלע מצות.

ווען איז דאס געזאגט געווארן, אויב ער טוט די צדקה לשמה, אז זיין פונד איז אז די בחינה פון מלכות זאל ערגענצט ווערן פון צדק צו צדקה, און דאס הייסט,

שבח דא שירתא

...און איבערן חכר פון רשב"י לערנען זיי דעם זוהר מיט ציטערניש און מיט פארקט און מיט גרויס דביקות דערנאך, צו דערפרייען דאס הארץ, וועל איך אויך נעמען דעם זוהר, ווייל אסאך נסים פאסירן דארט, ווייל מען דארף לערנען דעם זוהר מיט ציטערניש און מיט פארקט און מיט גרויס דביקות און דערנאך דערפרייען דאס הארץ מיט א רוחניות'דיגע פרייד און אן קיין שום טרויער, ווייל דאס וויל רשב"י, און עס איז פדוק ומנוסה, און דערנאך זאגט מען צו נדרים ונדבות און מען איז מתפלל תפלות.

(השל"ה הקדוש באגרת מסעותיו לא"י)

פרשת בחוקותי תשפ"ב

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

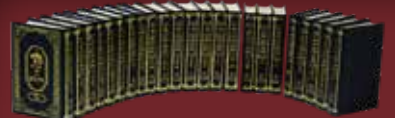
ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 in)

גרויסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (In 7/5)

845.664.5168 פאר דעליווערי וופט: